

Rowling og bibliotekene

Kira M. Del Mar, bibliotekarstudent som forsker på lhbtq+-personers erfaringer med folkebibliotek

De siste dagene har vi lest mye om bibliotekarer som ønsker å "boikotte" og "sensurere" J. K. Rowling. Jeg mener at debattens fokus så langt har vært helt feil.

Denne saken handler ikke om ytringsfrihet. Det er verken snakk om boikott, sensur, eller å "[tie en forfatter i hjel](#)". Jeg har ikke sett en eneste bibliotekar argumentere for at bøkene til Rowling bør fjernes, eller for at vi bør hindre folk i å lese dem, men det kunne man tro fra overskriftene. For mange bibliotekarer har det vært frustrerende å se oss selv fremstilt slik. Det må ha vært langt verre for transpersoner å følge debatten, men [de få gangene](#) de har fått [uttale seg](#), er det kritisert som "[tvilsom kildebruk](#)".

Det opprinnelige spørsmålet var enkelt: Skal folkebibliotekene fortsatt arrangere Harry Potter-bokkvelder?

Før vi tar opp det spørsmålet må det slås fast at [Rowlings uttalelser har hatt reelle konsekvenser for transpersoner](#). Dette punktet [er ikke opp til debatt](#), hva enn man mener om uttalelsene selv. Den nylige backlashen mot Rowling kan virke overdrevet for utenforstående, men mange i lhbtq+-miljøer har fulgt med i tre år mens Rowlings uttalelser og de bølgene av offentlig transfobi de utløser er blitt stadig mer skadelige.

For lhbtq+-fans som vokste opp med Harry — inkludert meg selv — har forfatterens forræderi av verkets inkluderende prinsipper [truffet hardt](#). Det viktigste å forstå er at, for mange i lhbtq+-miljøer kan det å *offentlig og ukritisk* knytte seg til Rowling nå erfares som det å velge en side. Det må vi forholde oss til.

Da er den riktige, og viktige, samtalen denne:

Ønsker bibliotek, ved å fortsette med de samme gamle Potter-arrangementer som om ingenting har skjedd, å signalisere til våre trans og lhbtq+-brukere at vi tolererer transfobi?

Det å aktivt velge å formidle én forfatter er samtidig det å passivt velge bort andre. Skrives det debattinnlegg om ytringsfrihet for de tusenvis av bøker på hyllene som aldri har fått æren av å feires årlig med pomp og prakt?

Alle våre valg kommuniserer noe. Hva er det vi kommuniserer når vi aktivt velger å fortsette å feire og fremme en velkjent forfatter som bruker plattformen sin til å såre en allerede sårbar gruppe? Og er det egentlig det vi i biblioteket — som er til for å tjene *alle* som bor i landet — ønsker å kommunisere?

Dette er spørsmålene jeg håper vi i biblioteksektoren tar videre med oss fra denne debatten. Jeg har stor tro på at vi er en kreativ gjeng som greier å trylle frem nye [informative](#) og [inklusive arrangementer](#) som

skaper samme leseglede og engasjement. ([Budsjettkutt](#) hjelper forresten ikke når man skal trylle - penger er jo et av unntakene fra Gamps lov om elementær transfigurasjon.)

Det jeg er sikker på er at våre trans og kjønnskreative brukere, særlig blant barn og ungdom, trenger at vi står tydelig sammen med dem og mot transfobi langt mer enn at tidenes mest berømte barnebokserie trenger enda mer gratis reklame.

English:

In recent days, we've read a lot about librarians who want to 'boycott' and 'censor' J. K. Rowling. I believe the debate's focus has been entirely wrong.

This is not about freedom of speech. No one is talking about a boycott, censorship, or "silencing an author [to death - ed: strange Norwegian expression that was used by a very dramatic newspaper editor]". I have not seen a single librarian argue that Rowling's books should be removed from the library, or that we should try to keep people from reading them, but it would be easy to believe that from the headlines. For many librarians, it's been frustrating to see ourselves portrayed like this. It must have been much worse for trans folks to follow the debate, but the few times they have been allowed to speak out, it has been immediately criticized as "questionable use of sources".

The original question was simple: Should public libraries continue holding Harry Potter book night events?

Before we take up that question, it must be stated that Rowlings statements have had real negative consequences for trans people. This point is not up for debate, whatever one believes about the statements themselves. The recent backlash against Rowling may seem overblown for outsiders, but many in queer communities have been following for three years as Rowlings statements and the waves of public transphobia they unleash have become increasingly damaging.

For many queer fans who grew up with Harry — myself included — the author's betrayal of her work's inclusive principles has hit hard. The most important thing to understand is that for many in the queer community, continuing to publically and uncritically associate oneself with Rowling is now perceived as choosing a side. We must reckon with that.

Therefore, the correct, and important, conversation is this:

Do libraries, by continuing with the same old Harry Potter events like nothing has happened, want to signal to our trans and queer users that we tolerate transphobia?

Actively choosing to promote one author means passively deciding not to promote others. Where are the opinion pieces about freedom of speech for the thousands of books on the shelves that have never had the honor of being celebrated annually with a whole evening of pomp & circumstance?

All of our choices communicate something. What is it we are communicating when we actively choose to continue celebrating and promoting an already well-known author who is using her platform to harm an already vulnerable group? And is that really what we in the library — which is supposed to serve *all* residents — want to communicate?

These are the questions I hope we in the library sector will take with us from this debate. I have great faith that librarians are a creative and resourceful bunch who will manage to conjure up new and inclusive events that create the same joy and engagement. (Budget cuts don't help when you're trying to conjure, by the way — money is after all one of the exceptions to Gamp's law of elemental transfiguration.)

What I am certain of is that our trans patrons, and especially trans and gender-creative children and youth, need us to stand with them and against transphobia a lot more than the world's most famous children's books need even more free advertising.